

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 610
Warszawa, 12 czerwca 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o zbiorcech publicznych oraz niektórych innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Arkadiusza Mularczyka.

(-) Jacek Bogucki; (-) Andrzej Dąbrowski; (-) Andrzej Dera;
(-) Mieczysław Golba; (-) Patryk Jaki; (-) Mariusz Orion Jędrysek;
(-) Beata Kempa; (-) Bartosz Kownacki; (-) Arkadiusz Mularczyk; (-) Jerzy Rębek; (-) Józef Rojek; (-) Andrzej Romanek; (-) Edward Siarka; (-) Piotr Szeliga; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Marzena Dorota Wróbel; (-) Jan Ziobro;
(-) Kazimierz Ziobro; (-) Jarosław Żaczek.

USTAWA

z dnia.....2012 r.

o zmianie ustawy o zbiórkach publicznych oraz niektórych innych ustaw

Art. 1

W ustawie z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. z 1933 r., Nr 22, poz. 162, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zbiórki publiczne, urządzane w interesie osobistym, z zastrzeżeniem ust. 4 są wzbronione.”

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jeżeli zbiórka publiczna urządzana jest w celu zdrowotnym lub społeczno-opiekuńczym przez osobę najbliższą dla osoby potrzebującej, a ze stanowiska interesu publicznego wynika, że jest on godny poparcia, zbiórka ta może zostać zatwierdzona w drodze decyzji administracyjnej przez organy, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy.”

Art. 2

W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. kodeks wykroczeń (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r., Nr 46, poz. 275, z późn. zm.) w art. 56 dodaje się §6 w brzmieniu:

§6. Jeżeli sprawca czynu określonego w §1 organizuje lub przeprowadza publiczną zbiórkę ofiar w celu zdrowotnym lub społeczno-opiekuńczym na

rzecz osoby najbliższej, ściganie wykroczenia następuje na wniosek władzy wydającej zezwolenie.

Art. 3

Ustawa wchodzi w życie z dniem ..... czerwca 2012 r.

UZASADNIENIE

W myśl przepisów ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych formą reglamentacji administracyjnej zbiórki publicznej jest decyzja administracyjna – pozwolenie na przeprowadzenie zbiórki. Przeprowadzanie zbiórki publicznej bez takiej decyzji lub wbrew jej treści rodzi odpowiedzialność wykroczeniową i usankcjonowane jest karą grzywny. Zauważyć należy, że jednolite orzecznictwo sądów administracyjnych wskazuje, że decyzja ta ma charakter uznaniowy, co oznacza tyle, że organ może, ale nie musi, udzielić pozwolenia na zbiórkę publiczną. Uznanie administracyjne nie oznacza jednak dowolności. Organ wydający decyzję na przeprowadzenie zbiórki publicznej obowiązany jest w szczególności zbadać, czy cel zbiórki nie jest przeciwny prawu oraz czy jest godny poparcia z punktu widzenia interesu publicznego. Wśród celów zgodnych z prawem uważa się m.in. cele: religijne, państwowe, oświatowe, zdrowotne, kulturalno-społeczne i społeczno-opiekuńcze. Natomiast na tle w/w ustawy interes publiczny przejawia się m.in. wiarygodnością osoby przeprowadzającej zbiórkę publiczną. Osoba taka powinna dawać rękojmię prawidłowego zorganizowania, przeprowadzania i rozliczenia zbiórki publicznej, co powinien zbadać organ wydający pozwolenie na przeprowadzenie zbiórki publicznej lub odmowę jej przeprowadzenia.

W myśl przepisów ustawy o zbiórkach publicznych z 1933 r. urządzenie zbiórek publicznych w interesie osobistym, bez względu na cel tej zbiórki, jak i na jego zgodność z interesem publicznym, jest zabronione.

Taki stan rzeczy powoduje, że rzesza obywateli naszego kraju, których najbliżsi zostali dotknięci różnymi schorzeniami zdrowotnymi, a pomoc

publiczna jest żadna lub niewystarczająca, nie mogą skorzystać z ofiarności ludzi dobrej woli, którzy chętnie niosą pomoc potrzebującym. Wyżej opisane wyłączenie podmiotowe przewidziane w ustawie z 1933 r. o zbiórkach publicznych powoduje, że osoby takie jak np.: babcia chorego na autyzm chłopca, która walcząc o środki konieczne na leczenie i rehabilitację swojego wnuczka, nie mogą ubiegać się o udzielenie pozwolenia na zbiórkę publiczną. Ponadto osoby te nierzadko, w ferworze walki o zdrowie i życie swoich najbliższych, sięgają po każdą znaną im formę pomocy publicznej, w tym po zbiórkę publiczną bez wymaganego prawem pozwolenia na jej przeprowadzenie, zupełnie przy tym nie zdając sobie sprawy z konieczności jego posiadania. Zgodnie z treścią art. 3 ust. 3 ustawy o zbiórkach publicznych z 1933 r. bez znaczenia jest fakt, że osoba taka organizuje zbiórkę w celu zgodnym z prawem, czy daje rękojmię prawidłowego zorganizowania, przeprowadzania i rozliczenia tej zbiórki. Dlatego też wnioskodawcy proponują wprowadzenie możliwości zatwierdzenia tego typu zbiórki publicznej przez właściwy organ w drodze decyzji administracyjnej, oczywiście po uprzednim zbadaniu celu tej zbiórki i jego zgodności z interesem publicznym, w szczególności, czy osoba prowadząca tego typu zbiórkę daje rękojmię prawidłowego zorganizowania, przeprowadzania i rozliczenia tej zbiórki. Mając na uwadze powyższe, postuluje się o zmianę art. 3 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych poprzez wprowadzenie możliwości zatwierdzenia zbiórki publicznej urządzanej w interesie osobistym, tj.: w celu zdrowotnym lub społeczno-opiekuńczym przez osobę najbliższą dla osoby potrzebującej i godnym poparcia z punktu widzenia interesu publicznego. Zatwierdzenie to następowałoby w formie decyzji administracyjnej organu właściwego do wydania lub odmowy wydania zezwolenia na przeprowadzenie zbiórki publicznej, wydawanej po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, niezależnie od tego, czy zbiórka ta została już zakończona, trwa, czy nie została jeszcze rozpoczęta. Oczywiście zatwierdzenie tego typu

zbiórki publicznej byłoby tożsame z brakiem żądania ścigania wykroczenia, o którym mowa w art. 56 §1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. kodeks wykroczeń.

Bowiem zgodnie z przepisem art. 56 §1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. kodeks wykroczeń za prowadzenie publicznej zbiórki ofiar bez wymaganego zezwolenia lub wbrew jego warunkom, grozi kara grzywny, nie wspominając już o innych dolegliwościach przewidzianych w tym artykule. Oznacza to, że osoba prowadząca bez prawem wymaganego zezwolenia zbiórkę publiczną na rzecz potrzebującego, schorowanego i cierpiącego członka jej rodziny, która zazwyczaj znajduje się w trudnej sytuacji rodzinnej i majątkowej narażona jest na dodatkowe traumatyczne przeżycia, związane z uczestnictwem w postępowaniu w sprawie o wykroczenie i widmem grożącej sankcji za jego popełnienie. Mając na uwadze powyższe, proponuje się, aby w sytuacji organizowania lub przeprowadzania publicznej zbiórki ofiar w celu zdrowotnym lub społeczno-opiekuńczym na rzecz osób najbliższych bez wymaganego zezwolenia lub wbrew jego warunkom ściganie wykroczenia następowało na wniosek organu właściwego do udzielenia lub odmowy udzielenia zgody na przeprowadzenie zbiórki publicznej. Dlatego też w konsekwencji wnioskuje się dodanie w art. 56 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. kodeks wykroczeń §6 w wyżej zaproponowanym brzmieniu. Brak takiego wniosku oznaczałby stosownie do właściwych przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia odmowę wszczęcia postępowania w sprawie o wykroczenie lub jego umorzenie.

Projekt niniejszy nie powoduje negatywnych skutków społecznych i ekonomicznych. Nie powoduje także zwiększenia wydatków budżetu Państwa. Niniejszy projekt jest zgodny z prawem wspólnotowym Unii Europejskiej.

Warszawa, 25 czerwca 2012 r.

BAS-WAPEiM-1558/12

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna dotycząca zgodności z prawem Unii Europejskiej
poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o zbiórkach publicznych
oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł
Arkadiusz Mularczyk)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Przedmiotem projektu jest nowelizacja ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. z 1933 r. Nr 22, poz. 162 ze zm.) oraz ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275 ze zm.). Zgodnie z zaproponowanymi zmianami dopuszczalne ma być, za zgodą udzieloną w formie decyzji administracyjnej przez właściwy organ, przeprowadzanie zbiórki publicznej urządzanej w celu zdrowotnym lub społeczno-opiekuńczym przez osobę najbliższą dla osoby potrzebującej, dla której zbiórka jest organizowana, jeżeli cel ów jest zgodny z interesem publicznym.

Ponadto w projekcie zaproponowano, by wykroczenie polegające na organizowaniu lub przeprowadzaniu publicznej zbiórki ofiar w celu zdrowotnym lub społeczno-opiekuńczym na rzecz osoby najbliższej bez wymaganego zezwolenia lub wbrew jego warunkom podlegało ściganiu na wniosek władzy wydającej zezwolenie.

W projekcie nie wskazano, kiedy ustawa ma wejść w życie.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Prawo UE nie reguluje spraw objętych opiniowanym projektem ustawy.

III. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Opiniowany projekt nie jest objęty zakresem regulacji prawa UE.

IV. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorcach publicznych oraz niektórych innych ustaw nie jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Warszawa, 25 czerwca 2012 r.

BAS-WAPEiM-1559/12

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiórkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Arkadiusz Mularczyk) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Przedmiotem projektu jest nowelizacja ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. z 1933 r. Nr 22, poz. 162 ze zm.) oraz ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275 ze zm.). Zgodnie z zaproponowanymi zmianami dopuszczalne ma być, za zgodą udzieloną w formie decyzji administracyjnej przez właściwy organ, przeprowadzanie zbiórki publicznej urządzanej w celu zdrowotnym lub społeczno-opiekuńczym przez osobę najbliższą dla osoby potrzebującej, dla której zbiórka jest organizowana, jeżeli cel ów jest zgodny z interesem publicznym.

Ponadto w projekcie zaproponowano, by wykroczenie polegające na organizowaniu lub przeprowadzaniu publicznej zbiórki ofiar w celu zdrowotnym lub społeczno-opiekuńczym na rzecz osoby najbliższej bez wymaganego zezwolenia lub wbrew jego warunkom podlegało ściganiu na wniosek władzy wydającej zezwolenie.

Projekt ustawy nie jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiórkach publicznych oraz niektórych innych ustaw **nie jest** projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

BSA III - 021 - 254/12

L.dz. ....
Data wpływu 09.07.2012

Warszawa, dnia 6 lipca 2012 r.

**Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 28 czerwca 2012 r., GMS-WP-173-195/12 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) nie uznaje za celowe opiniowania **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o zbiórkach publicznych oraz niektórych innych ustaw.**

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski
Stanisław DĄBROWSKI